

Groningen

Heemschut schreef B. en W. na kennisneming van het *stedebouwkundig deelplan-Station e.o.*, januari 1984:

Na de gemiste kans, die in de planvorming lag besloten (nl. een nieuwe wand ten noorden van het autobusstation, waardoor een duidelijk stationsvoorplein en een meer herbergzame looproute Herebrug-Station had kunnen ontstaan) en waarop wij in vroegere

3. Het bebouwingsplan van architect Van Gool is een in zichzelf gekeerd complex, dat zich niets gelegen laat liggen aan zijn omgeving. Alleen Frascati op de hoek van het Stationsplein zou blijven staan.

1. Voor deze wand en de hierop aansluitende westelijke wand van het Stationsplein is in het bestemmingsplan voor de binnenstad een zgn. structuurlijn opgenomen, die slechts een *behoedzame vervanging per pand* toelaat mits in deze lijn wordt gebouwd.

2. In strijd met beide eisen, die krachtens de structuurlijn (zie onder fig. 1) gelden, is de opzet van de als boven geprojecteerde bebouwing er niet op gericht om de bestaande hoogwaardige panden als overgangsmotief naar de binnenstad te integreren. Hier is integendeel sprake van een conflictmodel.

Heemschut in aktie

brieven hebben gewezen, blijkt dit stedenbouwkundig deelplan bepaalde ontwikkelingen toe te laten, waartegen wij opnieuw bezwaren moeten uitspreken. Deze zijn ondermeer de volgende:

– De aangegeven bebouwingsopzet toont géén harmonieuze aansluiting op de beschermen singelgordel.

– Het aan de Emmasingel gedachte front vormt vanuit de binnenstad een onmiddellijke confrontatie met maat en richting van de erachter geprojecteerde bouwmassa's in plaats van (zoals in de toelichting wordt gesteld) 'een verwijzing naar maat en richting'.

– De hoge belevingswaarde (de Emmasingel wordt zelfs op grote afstand en vanuit verschillende richtingen ervaarbaar) en herbergzaamheid van plein en singel gaan als gevolg van het hierboven gestelde verloren.

– Het gehanteerde begrip 'allure' voor het geprojecteerde P.T.T.-complex is, gezien de in dit plan toegelaten bebouwingsopzet verworden tot: allesoverheersend karakter, terwijl de 'kop' van de noord-zuidformaties (aan de Emmasingel) zich manifesteert als een tweetal nietszeggende dwarsdoorsneden.

– De werking van de structuurlijn, die berust op een algemeen erkende waardering van Emmasingel en Stationsplein-Westzijde,

wordt in het plan ten onrechte uitgeschakeld. Onder 'behoedzame vervanging per pand' kan toch niet worden verstaan een vervanging van 72% van een reeks beeldbepalende panden door een als hierboven omschreven 'kop'!

